

Molenlanden

**LOKAAL
GOED VOOR
ELKAAR**

20 maart 2024

Europees Parlement Brussel

Aandachtspunten voor de CDA fractie in het Europees Parlement.

Effect van richtlijnen/wetten

Het Nederlandse parlement is in een aantal parlementaire enquêtes een harde spiegel voorgehouden. 'U bent te veel gericht op bedoelingen van wetten en hebt geen oog voor de nadelige effecten ervan'. Als die nadelige effecten aan het licht komen is daar te weinig aandacht voor waardoor inwoners in de kou komen te staan.

Dit effect kleeft ook aan regelgeving vanuit Brussel. Regelmakers zouden veel meer de lokale effecten van regelgeving moeten kennen en daar ook belangstelling voor moeten hebben. In Europa zullen die nog veel diverser zijn dan alleen in Nederland. Immers, het effect van een regel op het platte land van Roemenië zal heel anders zijn dan bij ons in de Alblasserwaard.

Onze oproep is dan ook: Heb oog voor de effecten van regelgeving en waar dat ontspoord, en doe daar dan ook wat aan.

Onze regio kenmerkt zich door een lange historie waarin leefbaarheid, melkveehouderij en natuur hand in hand gaan. We zijn op sommige terreinen, bijv. waar het agrarisch natuurbeheer betreft, koploper. Europese regelgeving ijlt daarop na en resulteert nogal eens in verstoring van regionale initiatieven.

Hieronder volgen enkele voorbeelden die in onze regio serieus pijn doen en waar eigen invulling op mogelijk moeten zijn.

1. Aanbestedingsregels

De Europese aanbestedingsregels leiden ertoe dat pachtgronden die in pacht zijn uitgegeven door natuurorganisaties aan lokale boeren die daar al vele jaren gebruik van maken, na afloop van een pachtperiode, Europees moeten worden aanbesteed. Dat is een directe bedreiging voor het voortbestaan van agrarische bedrijven die al vele jaren ervaring hebben met het gebruik en beheer van natuurgroonden.

In de Europese regelgeving moet ruimte zijn voor regionale invulling zodat ze bestaande goede praktijken niet vernietigen.

2. Derogatie natuurlijke mest melkveebedrijven

Molenlanden, gelegen in de Alblasserwaard, kent ca. 300 melkveebedrijven met totaal ca. 37000 melkkoeien. Dit landelijke veenweidegebied (de naam zegt het al, weide op veen) is bij uitstek en ook vrijwel uitsluitend geschikt voor grasland. Door een ruilverkaveling in de jaren '70/80, hebben de melkveebedrijven zich serieus vernieuwd en heeft er een flinke doelmatigheidsslag plaats gevonden.

De sector heeft momenteel te kampen met regelgeving uit Brussel die in een aantal gevallen zo verkeerd uitwerkt dat het tegengestelde bereikt wordt van wat wordt beoogd. Eén van de sprekendste voorbeelden is de afschaffing van de derogatieregeling.

Het resultaat daarvan zal zijn dat natuurlijke mest moet worden afgevoerd tegen hoge kosten en dit gecompenseerd moet worden door het toepassen van kunstmest om toch de bodem in evenwicht te houden. Voor melkveehouders is dat onbegrijpelijk. Dit moet een onbedoeld effect van de regelgeving zijn. Kennelijk is voor de veenweidegebieden nuancering van de regelgeving nodig. Immers, regels die bedoeld zijn om het grondwater te beschermen hebben op gebieden met een open bodemstructuur nut maar in ons gebied waar het grondwater wordt afgeschermd door een vrijwel ondoorlatende veenlaag geen enkele betekenis.

Deze regelgeving suggereert dat in Europa beter geluisterd wordt naar de kunstmest industrie dan naar hardwerkende melkveehouders. Dat creëert wantrouwen en scheidt verwijdering. Er is behoefte aan EU beleid dat rechtvaardig is en waarin ruimte is voor regionale invulling of accenten om doeltreffend te zijn.

3. Slootkantbeheer

Al vele jaren doen agrarische bedrijven in onze regio aan slootkantbeheer met het oog op versterking van de biodiversiteit. Dit beheer is tientallen jaren geleden door boeren uit de regio zelf opgezet en wordt financieel gesteund door de provincie als stimulans om dit serieus te doen. Met een positief effect. Door dit initiatief te belonen worden boeren extra gestimuleerd om nieuwe initiatieven te bedenken en uit te voeren.

Nu ligt er regelgeving uit Brussel die bufferstroken verplicht oplegt. Daardoor dreigt 'de beloning' voor slootkantbeheer weg te vallen en de positieve beweging die op gang is gekomen wordt teniet gedaan. Dat kan niet beoogd zijn en mag het effect van de regelgeving ook niet zijn. Hier wordt goed gedrag gestraft.

Ook daar hoort dus in het EU beleid ruimte te zijn voor regionale invulling of accenten om doeltreffend te zijn.

Wat verwachten wij van Europa?

1. Respect voor de regio leidt tot respect voor Europa

Wij willen Europa als een gerespecteerde overheid zien. Daarvoor moet het Europese Parlement meer zeggenschap krijgen. Nu loopt nog te veel via de commissie. Europa moet niet dicteren maar ruimte scheppen om in de regio, van onder op, invulling te geven aan de uitwerking van beleid. Zo kan b.v. het klimaatbeleid van Europa alleen met medewerking van het platteland gerealiseerd worden.

2. Perspectief

Europa moet structuurbeleid over sectoren voeren. O.a. voor landbouw zodat een helder toekomstbeeld voor de sector ontstaat.